

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1292-24
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח – חברה

העוררת: **טויב מרים שרה**
באמצעות שפרה מרים מלאך

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת הגישה בקשה לפיצויים במסלול הוצאות מזכות, בהתאם להוראות פרק שמיני 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 (להלן – **החוק**). הפיצויים אושרו לעוררת בהחלטה מיום 7.2.2024.
2. ביום 23.5.2024 הגישה העוררת "בקשה לשינוי מסלול" ובה הבהירה כי היא מתגוררת באשדוד ולכן זכאית לפיצויים במסלול מחזוריים, קרי בהתאם לתקנות שנקבעו מכוח פרק שמיני לחוק. בהתאם להנחיות המשיבה לעניין זה, הבקשה הוגשה במערכת המקוונת להגשת השגות, והיא נדונה על ידי המשיבה כאילו הייתה השגה בהתאם לפרק שמיני 1 לחוק. בהחלטה דחתה המשיבה את הבקשה עקב האיחור בהגשתה – לשיטת המשיבה בקשה לשינוי מסלול ניתן להגיש רק עד חלוף המועד להגשת השגה על החלטה המקורית, וכיוון שחלפו יותר מ-60 ימים – הבקשה נדחתה.
3. החלטה זו של המשיבה ניתנה בתבנית של "החלטה בהשגה", ונציג המשיבה ציין כי הוא מפעיל את סמכותו מכוח סעיף 38(א) לחוק. מכאן הערר שבפנינו.
4. במענה לשאלות לעניין סמכות הוועדה, טענה המשיבה בקצרה כי ועדת הערר מוסמכת עקב העובדה שהחלטה התקבלה בשלב ההשגה.
5. בניגוד לטענות המשיבה, אנו סבורים כי ההליך שהתקיים בפני המשיבה אינו הליך של השגה מכוח סעיף 38(א) לחוק, אלא הליך אחר. העוררת קיבלה את כל הפיצוי המגיע לה בהתאם לחוק, ופנתה למשיבה – לא על מנת לשנות את החלטה בעניין זה, אלא על מנת שהמשיבה תקבל החלטה אחרת, בנוגע לזכאותה לפיצוי במסלול מחזוריים, בהתאם לתקנות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

6. בעניין זה, לא היה מקום להתייחס אל הבקשה כאילו הייתה "השגה". גם אם מבחינה טכנית, הבקשה התקבלה בתוך המערכת המיועדת לקליטת השגות, תוכן הבקשה אינו כולל השגה. העוררת לא "ראתה את עצמה נפגעת מהחלטת המנהל בנוגע לפיצויים לפי פרק זה", כלשון סעיף 38ד(א)(1) לחוק.

7. ועדת הערר מוסמכת לדון רק בהשגות מכוח החוק, שנוגעות לפיצויים מכוח החוק, והיא מוסמכת להעניק סעד בנוגע לפיצויים אלו בלבד. זוהי המסקנה המתחייבת מהוראות החוק, וכל מסקנה אחרת עלולה להוביל להתנגשות עם הערכאה המוסמכת – ועדת הערר הפועלת מכוח תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף), התשל"ג-1973 (להלן – **התקנות**).

8. בשולי הדברים ייאמר כי ניתן להביע תהיות גם בנוגע לטענותיה של המשיבה בנוגע למעבר בין מסלולים. כיוון שמצאנו כי בקשה למעבר בין מסלולים אינה השגה ואין לראות בה כהשגה, תמוה על מה מבוססת החלטת המשיבה להתעלם מבקשה זו. לכאורה, אין מניעה לראות בבקשה לשינוי מסלול כאילו הייתה תביעה חדשה, ולדון בה כל עוד היא מוגשת במועד הקבוע בתקנות. הקביעה כי ההוראה בחוק לעניין המועד להגשת השגה גורעת מזכותה של העוררת לפיצויים לפי התקנות, עלולה לעמוד בסתירה לסעיף 38 לחוק, הקובע כי הוראות פרק זה לא יגרעו מהזכות לפיצויים לפי התקנות ומותיר את הברירה בידי הניזוק. מכל מקום, כאמור, איננו מוסמכים לדון בעניין זה, וההערה בנושא זה היא תיאורטית גרידא.

9. הערר נמחק אפוא על הסף. מבלי להביע עמדה לגבי סיכויי ההליך ולגבי טענות העוררת לגופן, מוצע כי היא תמצה את זכויותיה מכוח התקנות, בדרך של הגשת השגה או ערר על ההחלטה מיום 23.5.2024. בנסיבות העניין, איננו עושים צו להוצאות.

על החלטה זו, בעניין סמכות ועדת הערר, ניתן לערער בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום (וזאת מבלי לגרוע מזכותה האפשרית של העוררת לנהל הליך לגופו של עניין, כאמור בפיסקה 9 לעיל).

ניתנה ביום י"ח חשוון תשפ"ה, 19/11/2024, במעמד הצדדים.

1292-24

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה